

vidtgaende Myndighed som foreslaaet. I øvrigt henstillede han, at Smedemestrene blev fritaget for at lade deres Smedeskorstene feje, ligesom de havde været det før 1928; en saadan Fejning var efter hans Opfattelse betydningsløs og paaførte Smedemestrene en unødvendig Udgift.

J. S. Foget (B.) komplimenterede Justitsministeren for Lovforslaget, som han kun havde faa Indvendinger at gøre imod. Hver enkelt Paragraf burde overvejes grundigt i et Udvalg, men han kunde tilsige sin Medvirkning til at søge at faa det bedst mulige Resultat ud af Lovforslaget.

Efter at *Justitsministeren* havde erklæret sig villig til at forhandle nærmere om de rejste Spørgsmaal og i øvrigt anmodet om en efter Omstændighederne hurtig Fremme af Lovforslaget, henvistes dette til Behandling i et Udvalg.

Udvalget gennemdrøftede Lovforslaget i en lang Række Møder og forhandlede skriftligt med Justitsministeriet om en lang Række Detailler. Paa Grund af Arbejdets betydelige Omfang naaede Udvalget ikke at fuldføre sit Arbejde.

3. Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 135 af 28. April 1931 om Afgift af Motorkøretøjer m. v. ændret ved Lov Nr. 122 af 23. Marts 1932. (Af *O. Kier, Bindselev, Fibiger, Henning Hasle, Korsgaard, Ole Bjørn Kraft, Victor Larsen* og *A. C. D. Petersen*). [A. Sp. 4639].

Forelagt i Folketinget $2\frac{2}{3}$ (F. Sp. 3629).

Lovforslaget tog Sigte paa en Ændring af Reglerne for *Erløggelse af Vægtafgiften* af Personvogne, der ikke er indrettede til at befordre flere end 7 Personer (Føreren iberegnet), af Motorcykler samt af Paahængsvogne, resp. Sidevogne, til disse. Denne Afgift, der i Øjeblikket betales i April for hele Aaret, foresloges erlagt paa samme Maade som for alle andre Motorkøretøjer og Paahængsvogne, nemlig *kvartalsvis forud* eller for den ved Køretøjets Indregistrering resterende Del af et Kvartal.

Ordføreren for Forslagsstillerne (O. Kier) forstod vel Aarsagerne til den forskellige Opkrævningsmaade og dermed følgende forskellige Afgiftsbetalingspligt under normale Forhold; men disse Argumenter syntes ikke at kunne veje op imod det Billigheds- eller Retfærdighedskrav, at en Mand, der betaler sin Skat, maa vide, om han i alt Fald i nogen Grad kan bruge sin Vogn i den til Afgiften svarende Periode. Finansmini-